

(austr. Dz. U. P. № 138) i ustawą z dnia 10 czerwca 1921 r. (Dz. U. R. P. № 59, poz. 370), podwyższonych następnie rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 13 listopada 1922 r. (Dz. U. R. P. № 103, poz. 940)—podwyższa się, aż do odwołania, w sposób następujący:

W § 3 kwotę marek 120.000 podwyższa się do marek 600.000; kwotę marek 1.200.000 podwyższa się do 6.000.000 marek.

Roczne pobory służące za podstawę do ubezpieczenia zaokrągla się do pełnych 10 tysięcy, przy czym nie uwzględnia się kwot nieprzekraczających 5.000 marek, kwoty zaś ponad 5.000 liczy się za pełnych 10 tysięcy.

W § 7-a punkt a) kwotę 300.000 marek podwyższa się do 1.500.000 mk.

Wysokość kwoty wyszczególnionej w § 27-a powiększa się z 800 marek na 4.000 marek.

Wysokość kwot wymienionych w § 33 powiększa się z 120.000 marek na 600.000 marek z 1.600.000 marek — na 4.000.000 marek.

W § 68 powiększa się kwotę 2.400 na 12.000 marek.

Wysokość kwot w §§ 81, 82, 83 powiększa się z 10.000 marek na 30.000 marek, z 1.000.000 na 3.000.000 marek, z 200.000 na 600.000 marek i z 400.000 marek na 1.200.000 marek.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z pierwszym dniem następnego miesiąca po ogłoszeniu i z tą chwilą traci moc obowiązującą rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 13 listopada 1922 r. (Dz. U. R. P. № 103, poz. 940).

Prezes Rady Ministrów: *W. Sikorski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *L. Darowski*

407.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 24 maja 1923 roku

w sprawie wypłaty pośmiertnego po zmarłych wojskowych.

Na zasadzie art. 62 tymcz. ustawy z dnia 29 października 1920 r. o uposażeniu osób wojskowych (Dz. U. R. P. № 106, poz. 699) zarządza się co następuje:

§ 1. W razie śmierci oficera (równorzędnego), chorążego i szeregowego zawodowego wypłaca się pośmiertne w wysokości trzymiesięcznego pełnego uposażenia, pobieranego ostatnio przez zmarłego.

Przepis ten dotyczy wypadków śmierci zasłużonych po dniu 1 stycznia 1923 r.

§ 2. Wszelkie postanowienia sprzeczne z niniejszym rozporządzeniem tracą moc obowiązującą.

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

§ 4. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1923 roku.

Prezes Rady Ministrów: *W. Sikorski*

Minister Spraw Wojskowych: *Sosnkowski*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

408.

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych

z dnia 24 maja 1923 r.

w przedmiocie podwyższenia wynagrodzenia rozjemców, powołanych do szacowania zwierząt przeznaczonych na zabicie z rozporządzenia władzy w celu tłumienia zaraźliwych chorób zwierzęcych na obszarze województw: poznańskiego i pomorskiego.

Na podstawie §§ 24 i 30 pruskiej ustawy wykonawczej z dnia 25 lipca 1911 r. do ustawy o zwalczaniu chorób zakaźnych u zwierząt (Zbiór ustaw pruskich str. 149) zarządza się co następuje:

§ 1. W paragrafie 22 przepisów wykonawczych z dnia 12 kwietnia 1912 r. do ustawy wykonawczej o zwalczaniu chorób zakaźnych u zwierząt (Dz. Urzęd. prus. Min. Roln., Domen i Lasów—str. 165) w brzmieniu nadanem mu rozporządzeniem Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 13 października 1921 r. w przedmiocie djet i kosztów podróży lekarzy weterynaryjnych i rozjemców powołanych do szacowania bydła z powodu chorób zakaźnych (Dz. U. R. P. № 94, poz. 694) wprowadza się następujące zmiany:

- a) w punkcie 1) ustępu drugiego wiersz drugi wyrazy: „100 marek” zastępuje się wyrazami: „1000 marek”;
- b) w punkcie 2) ustępu drugiego wiersz siódmy wyrazy: „5 marek” zastępuje się wyrazami: „500 marek”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
J. Raczyński

409.

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

z dnia 24 maja 1923 r.

w przedmiocie podwyższenia opłat za egzaminy dla leśników oraz wynagrodzenia członków komisji egzaminacyjnych.

Na podstawie art. 27 dekretu z dnia 3 stycznia 1918 r. o tymczasowej organizacji Władz Naczelnych